

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr., a treia-oră 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplicii Nr. 15.

Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază.

Numele singuratici la 5 cr. se vînd la „Tipografia”, soc. pe acțiuni.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

State și popoare.

(p). Un bărbat de stat austriac, consilier al împărătesei Maria Terezia, statorise principiul, că statul e dator a cânta să fie compus cu timpul din un singur popor.

„Știu — zicea Gebler, acesta e numele consilierului, — că pentru ajungerea acestui scop se cer jumătăți de secol și secol întregi, și că scopul nu se ajunge prin forță. Dar statul trăiește în veci, mai mult decât popoarele, de aceea domniitorul și bărbatul de stat trebuie să se cugete la timpurile din cari dînsul nu va mai face parte”.

Teoriile aceste greșite ale lui Gebler au fost acceptate din partea împărătesei Maria Terezia și pe lângă toată opoziția ce o făceau alți bărbați de stat, cu vederi mai largi și mai literale de pe acele vremuri, încercările de germanizare s'au început sub ea, înainte pe terenul școlar, atât în Austria cât și în Ungaria.

Nu însă din motive naționale pentru a asigura cumva supremația pe seama Germanilor, ci din motive de stat, s'a inaugurat această politică de germanizare. Și ea nu s'a executat cu forța, ci „din capul locului, cu îngrijirea părintească a conservării și desvoltării paralele a limbii materne”, — cum ne spune Helfert. Învățarea limbii germane nici n'a fost deobligatoare pentru toți locuitorii țărilor, ci numai pentru aceia cari aspirau la funcțiuni publice, ori la înaintări pe terenul militar.

Era vorba dar' despre introducerea unei limbe unitare oficiale în toate țărele Austriei și aceasta nu putea fi alta decât limba germană, care era limba maternă a casei domnitoare.

Tot interese mai înalte de stat, și în prima linie interesele casei domnitoare, le-a avut în vedere și împăratul Iosif II., când s'a pus să continue cu politica de consolidare, cu tendințele de germanizare, cu aplicarea teoriilor lui Gebler.

„Toate provinciile Monarhiei trebuie să compună un singur întreg; în toate, puterile poporului trebuie să fie îndreptate spre o țintă comună: puterea Austriei!”.

Cu aceste cuvinte s'a urcat pe tron împăratul Iosif II. Și sub puterea Austriei se înțelegea introducerea unei singure limbi oficiale în toate provinciile Monarhiei, idea lui Gebler, motivată într'un rescript împărătesc din 11 Maiu 1784 cu următoarele cuvinte prea înalte:

— „Câte avantagii se nasc pentru binele public din aceea că numai o singură limbă se folosește în întreaga Mo-

narchie și în aceasta se conduc toate agendele! Prin aceasta se leagă bine laolaltă toate părțile Monarhiei și locuitorii vin strâns uniți prin o legătură puternică a iubirii de frate!”.

A trecut multă vreme de atunci, și casa domnitoare din Viena s'a convins, că politica aceasta era greșită. Tot interese mai înalte de stat, legate de interesele casei domnitoare, au impus mai târziu decretarea egalei îndreptățiri a tuturor limbilor din monarhie, pe toate terenele.

Întîmplările au răsturnat apoi toate teoriile lui Gebler. S'a dovedit, că statul poate foarte bine exista și atunci, când e compus din mai multe popoare eterogene. S'a dovedit însă mai presus de ori-ce îndoeală, că nu statul trăiește în veci, ci popoarele, cari compun statul.

Statul polon s'a stîns de pe cartă Europei, dar' poporul polon trăiește! România a ajuns stat mare, independent etc.

Va să zică, interesele de stat trebuie să fie legate de interesele popoarelor, cari îl compun pentru a se putea susține. Unde aceste interese vin puse din adins în conflict unele cu altele, existența statului nu e asigurată, nu poate fi asigurată.

Lucrul se explică foarte ușor. Popoarele cari compun un stat, sînt legate unele de altele prin unitatea de interese.

Au interese comune, formează un stat comun, pe baza unui contract, care ca toate contractele, are putere de drept numai până atunci, până se respectează din toate părțile, și până se dovedește a fi folositor pentru popoarele, cari l-au legat. Se detrag unui popor foloasele asigurate în acest contract, nimic mai natural ca aceea, că poporul acesta să considere contractul de neexistent și să înceapă lupta, sau pentru respectarea drepturilor sale cuprinse în contract, sau pentru desfacerea tovarășiei, și eșirea sa din statul care nu ține cont de interesele sale.

Fiecare popor va lupta înaintea din toate puterile pe terenul prim, și numai în cas de extremă necesitate va pune lupta în direcțiunea a doua. Și aceasta nu l-o poate lua nime în nume de rău. Dragoste cu de-a sila nu se face nici la persoane singurate, dar' nici la popoare. Națiuni cari nu se înțeleg, pentru-că cea mai tare nu vrea să înțeleagă pe cea mai slabă, nu pot să facă multă vreme cîmănicie comună, ci mai curînd ori mai târziu vor trebui să se despărță.

Se vor despărță ele singure, de bună-voie, ori cu arma în mînă? Nu! Îi vor

despărță alții! Azi nu se mai compun statele în urma biruinței cu arma, ci conform intereselor celorlalte state. Azi intervine Europa! Ea compune state nouă, și descompune pe cele putrede și primejdioase păcii europene.

Acestea sînt teoriile sînătoase ale existenței unui stat; teorii, de cari Maghiarii, stăpînitorii nostri de azi, ar trebui să țină seamă.

Dar' ei nu le respectază, ci în schimb au apucat cu totul pe calea greșită a teoriilor lui Gebler.

Și ei voesc, că Gebler, să facă din statul ungar un stat locuit de un singur popor, care să nu vorbească altă limbă decât limba maghiară.

Dar' precum Viena s'a convins că teoriile lui Gebler nu erau sînătoase, se vor convinge și Maghiarii că tendințele lor de maghiarizare nu întăresc ci slăbesc statul ungar, ba îi amenință chiar și existența.

De aceea Maghiarii ar face bine dacă și-ar veni în fire cu o oră mai înainte. Interesele lor proprii, și interesele statului ungar, de a cărui dușmani sîntem noi timbrați în-continuu din partea lor, cer o grabnică și sinceră schimbare de front în politica lor de a forma un stat unitar maghiar.

Căci: nu statele nimicesc popoare, ci popoarele nimicesc state, fie mari, fie mici.

Sibiu, 13 Iulie n.

Spre Federalism. Deși mai târziu, dar' trebuie să mai însemnăm o nouă dovadă, că și Nemții din Austria încep a considera federalismul nu numai ca un bine, ci ca o necesitate și pentru ei.

Iuliu Lippert, vice-marșalul Boemiei, și fruntaș membru al partidului așa numit „german progresist” publică mai zilele trecute un articol în „Neue Fr. Presse” și zice între altele că introducerea federalismului în Austria nu ar fi un rău atât de mare pe cât îl socotesc de regulă Germanii progresiști. Ceea-ce amenință azi pe Germani, zice dl Lippert, este centralismul ceh. Tocmai spre a evita această primejdie, Germanii sînt nevoiți a-și alcătui un program federalist.

Deutsches Volksblatt discutînd acest articol zice în această privință următoarele: Dl Lippert punînd, cu drept cuvînt, în evidență pericolul unui centralism ceh (adeacă a unui stat istoric boem și hegemon asupra Nemților din Boemia, Moravia și Silesia) ne dă argumente puternice pentru necesitatea unei revizuirii a constituțiunii. Mai avem noi, Germanii din Austria, vre-un înțeles să susținem constituțiunea centralistă, mai ales că

de mult acest centralism nu mai are un caracter german, ci e servă Slavilor a proceda agresiv față cu noi. De aceea, Germanii trebuie să abandoneze marota centralistă pentru care ei, dela 1860, și-au risipit toate puterile”.

Li-se deschid Nemților ochii, numai de n'ar fi prea târziu.

„Dragoste sîlbatică.” Sub titlul acesta răspunde „Unirea” la un articol al ziarului „Magyar Allam”, pe care „Unirea”, cu termenul cel mai domol nu-l poate cualifica decât — „impertinent”. În articolul din chestiune „M. Allam” susținea, că poziția de drept public, și prin urmare și cea de drept bisericesc a metropoliei române greco-catolice ar fi tulbură, pentru-că, vedeți dv., aceasta s'a înființat pe timpul absolutismului! Ca și când valoarea actelor și instituțiilor stabilite de scaunul Romei ar atîrna dela aceea, că ce sistem de domnie e în cutare țeară, absolutism, constituționalism, parlamentarism, republică ori monarhie.

După-ce „Unirea” dă instrucțiunile de lipsă la acest punct ziarului „catolic”, răspunde și la amenințările bătărăne, ce le făcea „M. Allam”.

„În zădar ne amenință, — scrie „Unirea” — că clerul nostru nu va căpeta congrua, căci noi știm că de două veacuri, afară de de aceea-ce ne-a dat grația regescă în contra voinței lor, (a catolicilor maghiari R. „Tr.”) ei nu au făcut nimica pentru noi, ba ne-ar fi luat și ceea-ce avem, dacă ar fi atîrnat numai dela ei. Oare nu știu dînsii, că statul catolic transilvan îndată după înființarea sa, a subtras ajutoarele, ce le căpătau vicarii noștri forane din fondul religiosar transilvan, numit și lusiitan, la care și noi greco-catolicii am avut drept pe baza actelor eminate dela regii apostolici? Cum vom pute deci spera, că autonomiștii lor între cari vor intra și oameni de firea lui Polonyi și Szemencez, vor fi mai buni, decât frații lor din Transilvania? Cum vom pute aștepta, ca ei să fie mai buni în autonomie, decât au fost fără autonomie, când nici dotațiunea clerului lor nu au amoliorat-o, numai ca să nu fie siliți a ne da și nouă ceva?”

Am reprodus întreg acest pasaj al „Unirei”, ca să se vadă cum judecă clerul gr.-cat. despre congrua, pentru-că unui oameni interpretînd rău un punct al concluderilor conferenței din Cluj, l'au adus în legătură cu congrua, și l'au prezentat într'un mod, ce deroșă conferenței.

În urmarea articolului, „Unirea” face grave imputări catolicilor maghiari. Că ei singuri și-au dat școlile pe mîna guvernului, numai ca să poată nimici și pe ale Românilor uniți. Că catolicii au votat art. de lege XXX. din 1883, despre școlile medii, numai ca să asigure statului întruile și asupra gimnasiilor

românești. Că au votat art. de lege XXVI. din 1893, despre dreptul guvernului în cauze de disciplină și denumirea învățătorilor la școlile confesionale, numai ca să poată sugruma școlile românești. Că chiar legile „bisericești” din vîna lor provin.

„Oare nu voi — zice „Unirea” — prin ținuta voastră sovăitoare, prin lipsa de energie și unitate ați lăsat să vină peste bisericile creștine desastrul cel mare, cauzat prin legile politico-bisericești, pentru-ca astfel se se poată întări idea de stat?”

N'avem nici un motiv de a dubita în temeinicia acestor imputări. „Unirea” desigur știe ce scrie. Ceea - ce am dori e, ca să se tragă acum toate consecuențele din această relațiune de „dragoste sîlbatică” ce romano-catolicii Maghiari, laici și prelați, o au față cu greco-catolicii Români.

Congresul sîrbesc a fost deschis Duminecă, în Carlovei, cu mare și îngurească ceremonie.

După-ce patriarhul Brancovici a ocupat preșidiul și a adresat câteva cuvinte celorlalte trunții, s'a exmis o deputație de 14 membri, să invite pe comisarul Nikolits Fedor. Acesta, deși sîrb, a venit în costum de gală maghiar ca „kalpag”, asemenea și secretarul sau Ioanovici, probabil tot Sîrb. În plată comisarul a fost salutat militărește de o companie de onoare, și capela a intonat imnul popular.

În sala congresului comisarul „kalpagul” pe cap a rostit o vorbire în limba maghiară, și a dispus să se cetească autograful regal de denumire tot în limba maghiară.

După cetirea acestui act, compania de soldați a dat salve de onoare, capela a intonat din nou imnul, ear' de pe dealurile din jur au răsunat descărcături de tunuri. (I)

După-ce actul preafalt a fost cetit și în traducere sîrbească, comisarul Nikolits a luat earăși cuvîntul și a rostit, tot cu „kalpagul” pe cap, o vorbire sîrbească aclamînd pe Maiestatea Sa.

După aceea răspuns patriarhul, mulțumind Maiestății Sale.

Comisarul de nou a luat cuvîntul și a spus membrilor ce au de făcut, cum să se constituie provisor, cum să se facă verificările și apoi după-ce s'au constituit să exmită după el o deputație, care să-l roage să vină în congres și să-și facă cunoscută misiunea.

Cu acestea comisarul s'a retras, însoțit de patriarhul și de toți episcopii până la eșire, și urmat de aceleași onoruri din partea miliției.

Oupînd patriarhul scaunul preșidial, Sîrbii naționali s'au grăbit a ridica protest contra limbii maghiare. Protestul l'a făcut baronul Joao Zivkovici, care în numele său și al colegilor sei, 65 la număr, exprimă regretul, că comisarul regesc s'a adresat con-

FOIȚA „TRIBUNEI”.

Jules Verne.

Castelul din Carpați.

Roman din viața poporului românesc din Ardeal.

— Traducere autorizată, —

de

Victor Ontzör.

(Continuarea 14.) (Reproducerea interzisă).

A doua zi, la nouă ore Niță Stan și doctorul Părăian se gătiau de drum. Intențiunea pădurarului era de a merge la castelul bănuț pe la pasul Vulcan, pe calea cea mai scurtă.

După arătarea fumului la turn, după auzirea glasului misterios în sala dela „Regele Matia” nu e mirare, că toată lumea din Mățești era în cea mai mare agitație. Câți va țigani vorbiau deja să părăsească acel țînt. În familii încă se vorbea cam tot astfel — vezi bine să nu știe nime. Nu rămîne îndoială, că cel ce a vorbit așa de amenințător tînrului pădurar nu a fost altcineva, decât dracul.

În cărciuma lui Ionas au fost vre-o 15 oameni, dintre cei mai vrednici de credință, care

au auzit aceste vorbe ciudate. Nu se poate nici-decum presupune, că atîția ar fi fost înclinați de o închipuire. Ba, ce e mai mult, Niță Stan, vorbă aleasă, a fost făcut atent, că are să pățească rău, dacă și-ar îndeplini planul de a cerceta castelul din Carpați.

Și cu toate acestea tînrul pădurar se pregătea să plece, fără a fi silit de nimenea. În adevăr primarul Colțu, deși doria foarte mult să se lămurească asupra misterului din cetate, ceea-ce era și interesul satului, și se aibă cunoștințe despre cele ce se petrec acolo, totuși a făcut încercări serioase, să abată pe Niță Stan dela planul seu. Măriuța a plîns; cu frumosi sei ochi negri scăldați în lacrimi l'a rugat, să nu se ducă de bună-voie în primejdie. Chiar înainte de a se fi auzit glasul misterios era un lucru mare. Dar' acum, după ce s'a auzit, era chiar o nebulă. Și Niță Stan în preajma cununiei sale voia să-și espue viața în așa modru. Logodnica lui îi cădea în genunchi și-l ruga, însă nu-l putea reține.

Nici rugările amicilor, nici plînsul Măriuții n'au putut înflința asupra pădurarului. De altfel nimenea nu se mira de aceasta. Îi cunoșteau caracterul neînduplecat, tenacitatea, am pute zice încăpăținarea sa. A zis, că va merge la castelul din Carpați, și nimic nu putea să-l abată dela aceasta — nici chiar amenințarea, ce-i era adresată de-adreptu lui Da! va merge la castel și dacă-și că nu se mai reîntoarce nici-odată!

Când sosi ceasul plecării, Niță mai strînsă odată la pept pe Măriuța, carea apoi făcu cruce după datina românească, semn de închinare sîntei Treimi.

Și doctorul Părăian? Ei, bine, doctorul Părăian ar fi voit să scape de a mai însoți pe pădurar, dar' nu-i era cu putință. A spus tot ce ar fi putut să-l mîntuie! A adus toate obiecțiunile, ce l'au venit în minte!... În sfîrșit s'a provocat la acea opreliște atât de formală, cunoscută de fiecare, că nu e permis de a merge în castel.

— Această amenințare e numai pentru mine, îi răspuns Niță Stan.

— Și dacă tu ai păți-o, pădurarul, răspuns doctorul Părăian, ce? Crezi că eu aș pute să scap teafăr?

— Ori vei păți-o ori nu, dumneata ai fîgăduit, că ai să vii cu mine la castel, și vei veni, căci eu merg!

Văzînd, că nu e nici un chip de a scăpa de promisiunea, sătenii l'au dat dreptate pădurarului. Ori-cine ar fi voit, ca Niță Stan să nu întreprindă singur o astfel de aventură. Sărmanul doctor bine vedea, că nu mai poate să se dee îndrît, fără de a-și compromite situația în sat, fără ca să-l mai și batjocorească pentru faloșiile lui. Primul deci cu resignație, spăriat până dîncolo. Se învoiesc pentru un moment, cu cugetul de a stăru pe lângă soțul seu pe cale, ca să se întoarcă.

Niță Stan și doctorul Părăian așadar' pleacă; primarul Colțu, învățătorul Petrică,

Ionas îi însoțiră până la o încurcîșare a strădei, unde se opriră.

De aici primarul Colțu se mai uită odată cătră cetate cu ochianul, pe care nu l'ar fi dat pentru lumea aceasta. Acum nu se mai vedea eșind fum din caminul castelului, și acum ar fi fost ușor de observat în direcția orizontului senin al unei frumoase dimineți de primăvară. Oare se poate da cu socoteala, că oaspeții, naturali sau supranaturali, au fugit de acolo, vîzînd, că pădurarul nu mult îi pasă de amenințarea lor? Unii credeau astfel și aceasta era un argument hotărîtor de a duce lucrul până în capăt.

Își strînseseră mîinile, și Niță Stan urmat de doctorul, dispărî după dealurile ce se întind spre pas.

Junele pădurar era în costum de vîna-toare, cu căciulă, cu o bluză încinsă cu o curea în care era pus cuțitul de vînat, cu pantaloni largi, cisme potcovite, tașcă pentru patrone de brîu, ear' pe umăr o pușcă lungă. De altfel era cunoscut ca trăgaci dibaci, și cum, în loc de stafii, puteau să fie acolo contrabandiști, care mai ales pe la graniți își eserciază meseria, sau în loc de contrabandiști, urși cu năravuri nu prea bune, era un lucru foarte cuminvent de a fi astfel armat.

Doctorul a aflat de bine a se înarma numai cu un pistol vechiu, la care din cinci pușcături trei nici nu iau foc. Mai avea el și un topor, ce îl dase tovarășul seu, pentru

casul dac'ar trebuia să-și facă drum printre tufișurile dese ale țărei. Cu o pălărie cu margini lată ca la țerani, cu surtuc de călătorie căptușit, cu cisme mari potcovite, îi era destul de greu, dar' credea, că acestea nu-l vor împedeca la mers; ear' dacă l'ar împedeca ar fi un motiv de odihnă, unde l'ise da privilegiu.

Niță Stan și doctorul erau provăzuți bineșor cu d'ale mîncării, la cas dacă ceretările lor ar recere un timp mai îndelungat.

După-ce s'au îndosit după dealuri la câte-va sute de pași apucară pe termurul Niadului în sus, pe malul drept. Calea ce merge de-alungul printru scobiturile masivilor munți, e prea depărtată spre apus. Ar fi fost cu mult mai bine, dac'ar fi putut, să meargă de-alungul pârăului în sus; prin aceasta calea s'ar fi scurtat cu a treia parte, căci Niadul isvorește între colinele platoului Orgal. Dar' în sus de pârău era imposibil să străbăți, căci poteca era întreruptă de cataracte prețipise, de stînci înalte; așa nu puteai să găsești o cale nici chiar să fi vrut să mergi pe jos. Astfel nu rămânea altceva decât să-și taie înșii calea drept la deal cătră sfînga, ca să iasă în direcția castelului după-ce vor fi străbătut partea de din jos a pădurilor de pe Pleșa. (Va urma.)

grosului într-o limbă, care nu e limbă oficială a congresului bisericesc.

După aceea s'a constituit comisiunea de verificare, în care numai un singur „gubernamental” a intrat. După ședința a fost prânz mare la patriarhul, la care au fost invitați câte 5 membrii mai de frunte din fiecare partid. Toți membrii din partidul radical cari au fost invitați, s'au scusat și n'au participat la acest banquet.

Sub aceste auspicii s'a început congresul.

DIN BUCOVINA.

Boierimea noastră.

Cornăuți, în 1 Iulie 1897.

Procesul, prin care trec românii din Bucovina în desvoltarea lor e nu numai de frații lor de peste munți urmărit cu cel mai mare interes, ci el a atras și atențiunea popoarelor conlocuitoare, cari ori-și-cum trebuie să fie conștiente de toate mișcările în sfatul poporului autohton, unele promit chiar a-și schimba tactica agresivă, îndată ce vor pute contracta cu factori politici, cărora li se cuvine numele acesta.

Pe noi însă ne împoartă deocamdată organizarea și consolidarea temeinică a poporului român, *conditio sine qua non* pentru ori-ce acțiune: am ajuns la un stadiu critic, în care se pretind fapte, cari numai de puțini se serviresc.

Momentul acesta a dat ansă la o luptă cumplită între elementele radicale și vechii conservativi, cari sânt combătuți cu obiectivitate, dar și cu o vehemență neobișnuită, dictată numai de durere, în gazetele transilvănene, la al căror nivel ar trebui să se ridice și jurnalistica română din Bucovina.

Ce va aduce viitorul nu se poate ști; deocamdată ni-e impusă necesitatea unei politici deschise, purtată pe teren liber la lumina soarelui, ca să ne putem da seama de forțele existente și de acelea ce avem să le câștigăm.

Aci facem o mică digresiune oprindu-ne pe un punct neclarificat până acum în urma diferitelor sentințe și considerări; aceasta e raportul între boierime și țărănime.

Deja un fost redactor al „Gazetei Bucovinei” prigonit de conservativi pentru iubirea de adevăr, în broșura sa despre Bucovina apărută în Sibiu 1895 exprimă pe pag. 35 necesitatea „unei cărți întregi, care să cerceteze cu un metod sigur și să illustreze cu date exacte raporturile actuale dintre marea proprietate și micul proprietar; pentru-că numai în acest chip se pot aduna toate elementele unei politici popularizate, cari eșind astfel din biroul guvernului, dieței și funcționării, are de urmare și o *tresire generală*, mai ales în Bucovina foarte necesară”.

Sperând că prin concursul mai multora se va pute compune această carte însemnată, înșirăm câteva date asupra amintitului raport în Bucovina, care cu ne drept e învidiată de unii politicieni de dincolo pentru boierimea faimoasă.

Credem a preveni și interesului comun prin această lămurire; căci n'a trecut mult, de când — adică în timpul lui Pace — baronul Mustata Lucia Ardeleanilor din depărtare ca un comet, coada splendidă a acestuia formată de vechii conservativi orbișe poporul de tot; cu mai puțină încredere în promisiunile perfide Români bucovineni ar sta azi pe o treaptă mai înaltă.

Causa principală, din care s'a adorat și se adoară boierimea la noi, e starea materială — un lucru ce caracterizează ambele părți.

Nu putem nega, că unii boieri au contribuit pentru scopuri comune; considerând însă truda și imploarea milei, cu cari s'au putut stoarce aceste contribuții, ele nu sânt ceva exorbitant mai ales față de averea boierimii, care are și ea unele datorinți formând și ea o parte din Români.

Raportul „școlii române” din 1893 numește nobilimea din țeară „decorul, turnul cel strălucitor al edificiului național”.

Cum își explică însă societatea faptul că din „turnul” binecuvântat nu sună „nimica pentru internatul român din Cornăuți”?

Privind la jertfele materiale ale preoților, amplotaților, în scurt a întregii inteligenți pentru scopuri comune în proporție cu averea proprie e ușor de înțeles cine a jertfit și jertfește mai mult.

Afară de aceea inteligența lucră neconștient, periclitând une-ori existența familiei întregi, pe când boierul pretinde pentru o sumă relativ ridiculă nu numai iertarea tuturor păcatelor, ci și îngrunchiarea națiunii.

Acei-ce ling blidele boierilor și fac în semn de mulțumire să răsună fanfarele de laude la adresa nobilimii, răfuească bine prea des numitele jertfe și se vor convinge, cât de orbi sânt în apăsarea stăpânilor; simțul național buciat cu atâtea emfază, e afară de

unele puține abateri, o simulare numai pentru acoperirea intențiilor egoiste proprii; interesantă ar fi lista celor, ce vorbesc pentru și în numele poporului, pe care nici nu-l cunosc.

Dacă boierimea noastră ar fi aceea-ce pretinde a reprezenta, soarta țeranului ar fi azi alta, instruat și ajutat de boieri materialicește ar sta la înălțime.

Cum au ridicat însă boierii economia rurală?

Unde sânt asociațiunile de agricultură? Unde-i creditul agricol și mic industrial? Cum lucră țeranul pământul? Ce aretre întrebunțază? Ce idei s'au stabilit până acum cu privire la economia rurală și câte s'au realizat?

Hic Rhodus, hic salta, boierule, care întrebunțezi moșia ta pentru nimicirea, nu pentru luminarea țeranului, de care ai nevoie înainte de alegeți, după cari îl confunzi însă prin politica-ți afurisită așa de tare în tină, încât nu mai poate scăpa.

Următoarele ne clarifică pe deplin cum bate inima boierescă pentru miseria țeranului.

Agitând în anul 1894 preoțiunea cu toate mijloacele contra beției de rachiu, fișica baronului Mustata „Bukovina Post” răcnea în gura mare, că propaganda aceasta este socialistă comunistă. În alt număr aceeași fișică pretinde, ca țeranii să beie rachiu pentru mărirea fondului de propinație și „Gazeta Bucovinei”, secătura românească, s'a asociat la fișica fanarioto-jidovească.

Astfel întărește boierimea morala și averea țeranului, care zdrobit de miserie și înșelat de toți, stând mai ales la discrețiunea jidanului, după-ce a pierdut odată încrederea în boer și preot departe de a se lăsa luminat se aruncă însuși în prăpastie.

În loc de biserici se zidesc propinații și unde există biserici se ridică cărmice lângă acestea (d. e. în Crasna etc. etc.).

Boierimea e umană; deocamdată însă față de dușmanul de moarte al țeranului, față de lipitorile satului, ea a chemat și oproștește ovreimea în țeară, care nimicește țărănimea dela rădăcină și drept recompensă îi scoate și pe boieri din moșii, înscut nobilimea de azi reprezintă în mare parte numai un — Păpăradel. Caracteristic e faptul, că în o ședință a comitetului „Concordiei” presădată de repozatul Dr. I. Zotta s'au aflat în sate numai „Ovrei” ca oameni de încredere ai „Concordiei”.

Acei-ce regulează moșia răposatului Zotta mărturisească de ce au trimis Ovrei din Nouă-sulițe rugile lor până la Ierusalim pentru sănătatea presidentului „Concordiei”?

Remarcabile sânt cuvintele sus numitului autor p. 67. — „La anexarea Bucovinei nu erau încă nici 400 zi patru sute de Ovrei, deși ei se aflau deja și pe la sate. Dar ei s'au înmulțit mereu după legea zoarecelor dela moară. Clasa, ce i-a crescut și care în desvoltarea istorică a Bucovinei i-a ajutat se sară în țea și le-a ascuțit pintenii, cu cari sângera azi coasta poporului, clasa ce și azi îi cruță mult, trebuie să se dea în lături, când acest rău economic este combătut.

Sub pretext de „toleranță religioasă” se cere cruțarea cămătarilor și se propagă în biserica crâșmei. Sub de pretext „umanitate” se cere ca țeranul să fie lăsat pradă prostiei sale și șiretlicilor ovrești.

Parochul satului e tratat de boier ca un servitor, fiind de obicei primit în anti-gambra; e constatat, că în unele sate țeranii erau ațitați de boer să-și bată joc de parochul lor. Nu mergem mai departe, amintind numai cum era tratat răposatul metropolit *Silvestru*, care merita să fie purtat pe palme de boieri, pentru scutul acordat, de multe-ori fără drept, cât a ținut cărja în mână.

De actualul metropolit, ajuns la cărmă numai din cauza nepăsării boierilor, acestia nu s'apropie, pentru-că posedă din mila Domnului și fericirea neamului un epitrop, de care tremură virtutea ciocoiască. (Va urma).

Chestiuni școlare.

Liceul român din Brașov.

Primim la redacție: „Anuarul XXXIII. al gimnasiului mare public român de religie gr.-or. din Brașov, al școlii comerciale și reale și al școlilor centrale primare pe anul școlar 1896/7. Publicat de Virgil Onișiu, directorul școlilor medii”.

Aforisme politice

— Una la ai. —

Trebuie să fim mulțumitori dacă regii nu se opun cu îndrăjire spiritului timpului lor și dacă nu întreprind a opri progresul societății.

Buckle.

ASTRA.

Convocare.

Adunarea generală ordinară a „despărțământului XIII (Abrud) al „Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român” se va ține în anul acesta *Duminică în 22 August st. n.* — Începutul la 10 oreante-meridiane — în biserica greco-orientală din Câmpeni, pe lângă următorul

Program:

1. Deschiderea ședinței din partea directorului.
2. Raportul: a) secretarului, b) al casarului și stabilirea bugetului.
3. Exmiterea unei comisii pentru încasarea taxelor dela membrii vechi și înscrierea de membrii noi.
4. Citirea disertațiunilor înscutate directorului cu 24 ore mai înainte.
5. Alegerea alor doi delegați pentru adunarea generală ordinară a Asociațiunii ce se va ține în anul curent.
6. Defigerea locului pentru ținerea proximei adunări generale ordinare a despărțământului.
7. Alegerea comitetului pentru trienal prox.
8. Propuneri.
9. Alegerea unei comisii pentru verificarea protocolului.

La această adunare se invită toți onorații membrii ai Asociațiunii de pe teritoriul acestui despărțământ, precum și toți cei-ce doresc progresarea în cultură și literatură a neamului românesc.

Abrud, 21 Iunie 1897.

Dr. Laurențiu Pop, Ioan Maior,
director, actuar.]

Dela „Reuniunea femeilor române din Selagiu”.

Convocare.

Adunarea generală a „Reuniunii femeilor române selăgene” se convoacă pe 2 August a. c. 10 ore a. m., în comuna Unimăt.

P. t. membri ai Reuniunii și toți cari se interesează de cultura femeii române, sânt invitați să binevoască a participa la această adunare generală.

Programul adunării:

1. Deschiderea adunării prin președintă.
2. Raportul comitetului asupra activității de preste an.
3. Alegerea unei comisii pentru cenzurarea raportului comitetului și a rațiocinului anual.
4. Alegerea unei comisii pentru înscrierea membrilor și încasarea taxelor de membri.
5. Raportul comisiunilor de sub 3 și 4.
6. Alegerea comitetului și a funcționarilor Reuniunii pe 3 ani următori.
7. Pertractarea propunerilor înscutate.
8. Defigerea locului și timpului pentru adunarea generală viitoare.

Din ședința comitetului „Reuniunii femeilor române selăgene”, ținută în Șimleu la 27 Iunie 1897.

A. Cosma,
secretar.

Societatea de lectură

„Andreiu Șaguna”.

— Raportul general pe a. școl. 1896/7. —

(Urmare).

Despre activitatea societății din acest an venim a prezenta următorul raport general.

1. Activitatea societății ca atare.

A) În general.

Societatea și-a ținut la 22 Septembrie st. v. ședința de constituire sub conducerea dlui director seminarial Dr. Remus Roșca și s'a constituit în modul următor:

Președinte: Dr. Petru Șpan, prof. sem.; v. președ.: Ioan Dobro, cler. a. III.; redactor la foia „Musa”: George Costin, cler. a. III.; controlor: Nicolau Gorun, cler. a. III.; arhivar și notar coresp.: Paul Cotoșin, cl. a. III.; notar pentru șed. noției: Tereție Popovici, cl. a. II. bibliotecar: Sabin Cerbu, cl. a. II.; vice-bibliotecar: Vasiliu Cărpinișan, ped. a. I.; casar: Georgiu Perian, cler. a. I. Membrii în comitet, respective în comisia literară: Georgiu Hamsea, cleric anul III.; Georgiu Gheție, cler. a. III.; Ieronim Hărtoagă cler. a. II.; Corneliu Condor cler. a. II.; Ilie Hociotă cler. a. I.; Romul Frateșiu cler. a. I.; care dedicându-se mai târziu altei carieri a fost înlocuit cu Ioan Mateiu, cl. a. I. Constantin Cristiu, ped. a. III.; Ioan Iacob ped. a. II.

Societatea astfel constituită în decursul anului școl. curent a ținut 17 ședințe, dintre cari una de constituire, 9 ordinare și 8 extraordinare. Dintre aceste ședințe 13 s'au ținut sub conducerea președintelui ordinar Dr. Petru Șpan, ear' 4 sub conducerea vice-președ. Ioan Dobro. Afară de aceste ședințe, cari după necesitate au fost ocupate parte cu afaceri literare și științifice, parte cu afaceri administrative, — s'a mai ținut în presara zilei sf. Andreiu o ședință festivă în memoria marelui metropolit „Andreiu”, cu care ocaziune a rezultat un venit de 99 fl. și 15 cr., cari bani s'au adăugat la fondul societății. În cât privește partea morală a acestei manifestări literare deamă de societatea de lectură „Andreiu Șaguna” nu putem să nu amintim ca un eveniment imbucurător și faptul, că cu aceea ocaziune societatea s'a validat în anul acesta pentru prima oară cu executarea de violină a unei piese clasice musicale — duet — ceea-ce demonștră un pas spre progres.

Conclusele societății după natura afacerilor sânt parte literar-științifice, parte administrative și cele mai însemnate ating numărul de 20 dintre cari 19 s'au executat, ear' unul a rămas a se executa în viitor.

În cât privește numărul membrilor din acest an e de amintit că membrii ordinari au fost 111 și extraordinari 1.

B) În special.

Activitatea societății apreciată după natura afacerilor ei o putem împărți în a) literară și b) administrativă.

a) afaceri literare.

Societatea ca corporațiune literară a discutat 14 piese parte literare, parte științifice, elaborate de diferiți membri ai societății atât în prosă cât și în poezie. Toate lucrările au fost cenzurate de comitet și de comisiunile alese din sfatul societății.

Tot deodată e a se aminti, că în decursul acestui an s'au declamat la societate 16 poezii.

Toate acestea ne demonștră un interes viu și o activitate rodnică ce s'a desfășurat în decursul anului expirat în sfatul societății.

b) afaceri administrative.

În cât privește afacerile administrative, amintim, că abia în anul acesta ni-s'a dat posibilitatea de a aranja biblioteca, cel mai prețios tesaur al societății noastre. Aranjarea s'a făcut după grupe 11 la număr, — luându-se în vedere și partea estetică a acestei lucrări.

Tot deodată cu ocaziunea aranjării bibliotecii s'au compactat toate cărțile nelegate, ear' cele ce nu se mai pot întrebunța s'au scos din us. Tot astfel s'au scos din us și cărțile aflătoare în mai multe exemplare spre a se dona altor societăți.

Afară de acestea s'au mai compactat toate cărțile broșurate și foile literare nouă și vechi, ear' biblioteca patrișică și colecțiunea de cântări, cari până în anul acesta au stat sub administrarea arhivarului, s'au încorporat bibliotecii propriu zisă. Mobiliarul conform necesităților ivite, încă s'a înmulțit în acest an.

Tot deodată amintim la locul acesta, că întreagă averea societății s'a cuprins în nu inventar duplu, dându-se astfel posibilitatea de a purta o corespunzătoare evidență și o controlă corectă.

(Va urma).

CRONICĂ

Sibiu, 13 Iulie n. 1897.

Convalescența Principelui Ferdinand. Știrile cele mai nouă ce soses din Sinaia relativ la starea A. S. R. Principelui Ferdinand sânt foarte îmbucurătoare. Dela instalarea Augustului bolnav în castelul Foișor se constată o fericită schimbare în starea A. R. Regale. MM. LL. Regele Carol și Regina Elisabeta vizitează neconștient pe Augustul bolnav, care manifestă o vie satisfacțiune că a fost transportat la Sinaia. Se speră, că schimbarea aerului va grăbi întremarea definitivă a A. S. Regale spre marea bucurie a Românilor de pretutindeni.

Dar pentru biserică. Primim următoarele: Ana Husău, economa preotului din Bucuroa, T. Vuscan, a dăruit un rînd de ornate protești, întreg cu toate cele aparținătoare de dînsul, pe seama sf. biserici gr.-or. din Bucuroa în preț de 60 fl. v. a. Banul Dumnezeu s'înmulțescă ani vieții ei și la întreaga familie, ferii de toate relele, pentru darul ce i-au adus pe altarul Domnului.

G'walt, G'walt. Vai de bieții nostri învățători din Săliște; și-au aprins paie pe cap, culezând să întărească și desvoalte în băieții sălișteni simțul național românesc, strălucitor ca aurul, apoi culezând să dea examene așa de românești și, mai cu seamă, să cânte cu băieții: „*Moțul la drum*” și „*Opincă*”. Ne mai pomenim în „*széles Magyarország*”-ul asta... așa ne spun zările maghiare, turbând de furie și strigând „*G'walt*”, după inspectorul școlar, să favețe minte pe „*trădă-*

torii de dascăli”, pentru ce n'au cântat „*Kos-suth nota*”...

Dintre toate însă cei mai de compătimit sânt redactorii dela „*Egyetértés*” (nr. dela 11 Iulie n.), care la vechia pozițiune din Săliște, au fost atacați în măsură primejdiosă de boala incurabilă „*furor Humanus*”, și în spasmurile, de cari au fost cuprinsi, au dat în vileag următoarea mizerie, împodobite cu grațioase floricele de cultură maghiară:

„*Învățători valahi nepatriotici.* Corespondențul nostru din Săliște ne înștiințază despre urmările adine întăritătoare, dar tot-cdată și scandaloase ale activității agitatorilor valachi fără conștiință. În Săliște s'au ținut zilele trecute examenele anuale la care *învățătorii sēlbatāci* (megvadult) de *ideile daco-romāne*, și-au arătat în modul cel mai nerușnat (legezemmetlenebbül), spre marea bucurie a părinților și rudeniilor, metodel de instrucție *periculos* și *nepatriotic*, prin cari infectează miniele nevinovate ale băieților și încă înainte de a fi aceștia judera, și fac *trădători de patrie*. Acești „bravi” învățători, cari ar fi vrednici să fie scoși cu mătura din templul instrucțiunii, s'au făcut *slugi nemernice* ale agitatorilor și în lo: s'au areț progr., au delectat publicul de față, cântând cu băieții cântări de ale lui *Horia*. Și publicul a fost atât de *nepatriotic*, încât le-a mulțumit pentru cântăcele aceste antimaghiare și i-a lăudat pentru *fința lor românească*. Aceștia laudă secundăori i-a răpit întrătață, încât au pus pe băieți să de de: „*Marșul Ligii române*” și „*Opincă*”, cari sânt pline de vră adâncă și dispreț față de poporul maghiar”.

Întrebăm deci cu drept cuvânt: ce face inspectorul de școle al comitatului Sibiu, de se pot întempla astfel de lucruri? În ori-ce caz așteptăm, că va interveni, ca *acești indivizi* cari se ocupă cu agitații antipatriotice, să fie alungați încă înainte de începerea noului an școlastic, acolo unde le este locul, pe gunoierii școlilor...

Ei, ce se zică omul la aceste aiurări, cari tradează un acces periculos de ată de creeri? Sănt ferbințeli mari acum, pericunații s'au înfărbentat, și în fantasmarea lor văd tot „trădători” de patrie și stăg: G'walt, G'walt, die inspector!

Noi felicităm pe iubii nostri învățători!

Contra ordinațiunilor cehice.

Adunarea de protestare a Nemților din Boemia, ce era să se țină alaltăieri în Eger, contra ordinațiunilor cehice, a fost oprită. Marea mulțime de Nemți, indignită de opreliște, a înscenat o demonstrație dintre cele mai violente, care repede a degenerat în scandal. Demonstrații s'au dus la casa orașului, pretinzând să li-se iee la protocolul protestului. Strigăte, urlete, înjurături și amenințări răsunau din toate părțile. Luând scandalul proporții îngrijitoare, a intervenit gendarmeria, care a provocat pe demonstrații să se împrăștiie. Aceștia însă răspundeau cu ocări, cu înjurături și cu amenințări de bastoane. Atunci s'a recucit la fața locului și *miliție*. Mulțime de turburatori au fost arestați. După amezai greul demonstrațiilor s'a retras la hotarul bavarez. Patrule de soldați percurg neinterupt orașul și împregiurimile.

Principele Ferdinand al Bulgariei a părăsit alaltăieri Roma, plecând la Sinaia, să viziteze părechea regală română.

Împăratul german atins de o nenorocire. Din *Odde* se depeșază cu datul de ieri, că împăratul german a fost atins de un accident nenorocit. Reințorcându-se după serviciul divin festiv pe bordul vaporului sen, faniile catargului s'au rupt fără de veste și au căzut asupra împăratului. Un ochi al împăratului a fost atât de tare lovit, că a început a sângera. Medicul de pe vapor a legat imediat ușoara rană a împăratului.

Cultură ungurească. „Gaz. Trans.” primește dela băile din *Tusnad* o știre foarte caracteristică pentru așa zisa „cultură ungurească”. Întruna din zilele săptămănei trecute dl Tache Stănescu, cunoscutul comerciant din Brașov, a voit să predea la oficiul telegrafic-postal din Tusnad o telegramă urgentă pentru Ploesti. Telegrama o trimise prin una din fiicele d-sale și era scrisă, se-nțelege, românește. Dela oficiul postal însă i-s'a răspuns d-șoarei Stănescu, că nu se poate primi o telegramă scrisă românește și că, dacă vrea să fie primită, să telegrafese în limba maghiară. Toate stăruințele de-a capăta persoana, care se afla atunci în oficiul telegrafic și de-a-i arăta absurditatea presensiunei sale au rămas zadarnice, până când în fine, după o așteptare de 5-6 ore, venind în oficiu un alt funcționar, acesta se „milostivi” să primească în cele din urmă telegrama. Dar fiind-că era de urgență, prin înfrățirea aceasta telegrama își perduse foarte mult din scopul sen. — Nu știm — zice „G. T.” — și n'am auzit nimic, ca funcționar, care a refuzat expedierea, să fi fost tras la răspundere pentru șovinismul sen prost și călcarea îndatoririlor sale. Ne putem deci aștepta și în viitor la asemenea casuri în Tusnad, — că adevă un cetățean din România, ori un Francez sau German, care s'ar rătăci pe la băile acestea, să fie somat a corespunda telegrafic cu ai sei de acasă numai în limba ungurească. Și se nu se uite, că aceasta i-s'a întemplat la Tusnad tocmai dlui Tache Stănescu, care a jertfit atâtea zeci de mii de florini pentru înfrumșetarea acestui stabiliment balnear al Săcilor. Aceasta este recunoștința sēcnească!

Restaurațiunea Quandt.

Am onorul a face cunoscut p. t. public, că **restaurantul meu**, care până acum s'a aflat sub conducerea dlui Goebbel, începând cu **8 Iulie c. l-am predat fiului meu.**

Purtând de grije și mai departe, ca oaspeții să primească bere de Martie de Dreher (Doppel-Märzen-Bier) excelentă și mâncări bune, rog p. t. public, ca să mă împărtășească și în viitor de bunăvoință și încrederea sa.

Cu deosebită stimă

Ana Quandt.

[1898] 1-1

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

A eșit de sub tipar și se află de vânzare la „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu

MEMORIALUL

arhiepiscopului și metropolitului

Andrei baron de Șaguna

sau

luptele naționale-politice ale Românilor

1846—1873

de

NICOLAE POPEA,

archimandrit-vicar arhiepiscopesc.

Tomul I.

Prețul 1 fl. 30 cr.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Toate scrierile

profesorului Dr. Weigand despre Români

se găsesc de vânzare la „Librăria“ noastră cu prețurile originale. Astfel:

1. „Die Aromunen“, (Macedo-Români). Vol. I. „Land und Leute“, cuprinde descrierea călătoriei profesorului Weigand pe la Români din Macedonia, interesantă pentru ori-care Român, care se interesează de frații sei. O lectură atrăgătoare și pentru nespecialiști. Volumul de 334 pag., cu 9 ilustrațiuni frumoase și cea mai perfectă carte etnografică costă fl. 6.20
- Vol. II. (Völkertliteratur), cuprinde literatura populară, versuri și povești, cu traducerea germană și un lexicon, 386 pag., costă fl. 5.—
2. „Vlach-Meglen“, o cercetare etnografică-filologică; volum de 80 pag., cu 4 ilustrațiuni, fototipie, costă fl. 2.25
3. „Die Sprache der Olympo-Wallachen“, cu o introducere despre popor, volum de 144 pag., costă fl. 1.85
4. „Raportele anuale despre seminarul filologic român din Lipsa“, conținând lucrările dlui profesor Weigand și ale elevilor sei despre Români: „Primul raport“, (1894) de 157 pag. costă fl. 1.85
- „Al doilea raport“, (1895) de 224 pag. costă 2.80
- „Al treilea raport“, (1896) de 332 pag. costă 3.80

Cartea de sub nrul 1, vol. I. e pentru toți Români inteligenți; celelalte se recomandă bărbailor de specialitate. Toate sunt scrise de sine înțeles, în limba germană.

Librăria „Tipografie“, societate pe acțiuni.

Legea veterinară.

Atât primăriile comunale, cât și fiecare econom au trebuință să cunoască **legea numită veterinară**. Dl Tormay Béla, secretar de stat în ministerul de agricultură, a scos la lumină o explicare populară a legii amintite. În această explicare se vorbește pe larg despre pasapoarte, de tirgurile de vite, de boalele lipicioase și multe alte lucruri folositoare. Reuniunea agricolă română din Sibiu a tradus această carte în limba română populară. Cartea se numește:

Învățătorul Munteanu

împărtășește economilor cele mai de lipsă cunoștințe despre

LEGEA VETERINARĂ

și

BOALELE CONTAGIOASE

stând cu dinșii la sfat în lungile seri ale iernii.

De

Tormay Béla.

(184 pag. mari.)

Cartea costă 30 cr. (cu porto postal 35 cr.) și se poate cum-păra dela

„Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu.

Tocmai a apărut și se află de vânzare la „Tipografia“, soc. pe acțiuni în Sibiu:

GESTIUNEA NAȚIONALITĂȚILOR

și

MODURILE SOLUȚIUNII SALE

în

UNGARIA

de

AUREL C. POPOVICI.

Prețul 50 cr. v. a.

cu trimitere postală 55 cr. v. a.

La „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu se află de vânzare:

Tabloul condamnaților

în

PROCESUL MEMORANDULUI.

Cu 3 fl.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

A eșit de sub tipar:

Însoțirile de credit

împreunate cu

însoțiri de consum, de vânzare, de viler, de lăptări etc. și instrucțiunile trebuincioase.

Îndreptare practică

pentru

înăfintarea și conducerea de astfel de însoțiri

de

F. W. RAIFFEISEN.

Edițiunea a V-a.

Traducere autorizată de

Dr. Aurel Brote,

directorul băncii gen. de asigurare m. „Transilvania“

EDITURA

„Reuniunii rom. de agricultură din comitatul Sibului“.

(280 pagini mari.)

Cartea costă 80 cr. (cu porto postal 90 cr., recomandat 1 fl.) și se poate cumpăra dela

„Tipografia“,

soc. pe acțiuni în Sibiu.

Două cărți folositoare

pentru țeranul român

au apărut tocmai și se află de vânzare în librăria „Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu, strada Poplăcii 15:

INDREPTAR PRACTIC

în

ECONOMIA RURALĂ

compus de

cel 12 preoți întemnițați în Cluj.

Prețul 1 fl. v. a.

COMASĂRILE

de

Elia Dopp.

Prețul 40 cr. v. a.

Pentru porto postal câte 5 cr. mai mult.

A apărut și se află de vânzare la „Tipografia“, societate pe acțiuni din Sibiu

GRAMATICA GERMANĂ

TEORETICĂ PRACTICĂ

de

Sava Popovici Barciuanu.

Edițiunea a oincea

revidată și completată

de

Dr. Danil Popovici-Barciuanu.

Această gramatică atât de bine întocmită, având la fine și un mic vocabular german-român costă numai 1 fl. 40 cr. plus 10 cr. porto.

A apărut și se află de vânzare la Librăria „Tipografie“, societate pe acțiuni în Sibiu:

Studiu

de **Max Nordau**

Naționalitatea

Traducere de **Rosmarin.**

Această broșură, plină de idei originale asupra limbii naționale și a naționalității, înferează în cel mai necrutător mod renegatismul.

Prețul cu trimitere francată e numai 25 cr.

Deschidere de local!

Subscrisul am onorul a aduce la cunoștință că deschid

un nou restaurant

în casa numită până acum „Ardean“

în care voui servi vinuri excelente de masă și desert și bere de export și Märzen-bier de alui Dreher, anumit din calitatea ceea, care înainte cu câțiva ani era foarte iubită în „Josefs Garten“ sub C. Müller.

Pe când promit, că voui grijă totodată și de o cină bună și de un serviciu neexcepțional, mă rog, ca să-mi păstrați și în noul local încrederea de până acum

Abonamente la prânz și cină se primesc bueros.

Cu toată stima

A. Göbbel,
restaurateur.

[1896] 1-2

Noutăți musicale.

La librăria „Tipografia“, soc. pe acțiuni în Sibiu se află de vânzare următoarele piese pentru voce și piano.

	Cot. Fl.
Alexandrescu Ernest I. „Ai plâns și tu vre-odată?“ romanță pentru voce și piano	1.—
„Nu înțeleg“	1.—
„Pictorial“	1.—
„Un fir electric“	1.50
Belortu D. C. „L'Affection“, polca franceză pentru piano	1.—
„De Braila la Gènes“, galop pentru piano	1.—
Burlan Ioan D. „Sărba Bucureștenilor“, pentru piano	1.—
„Didi“, polca mazuca pentru piano	1.50
Cristide Dimitrie St. „Isvorul“, romanță pentru voce și piano	1.—
„Liniste“, vals pentru piano	2.—
Cirillo Alphonse „Am plâns“, romanță pentru voce și piano	1.50
„Singularitatea“, romanță pentru voce și piano	1.50
„Claire“, polca pentru piano	1.—
Decker Carol „Institutele-Unite“, vals pentru piano	2.—
Dimitrescu Const. „Sărba Bucureștenilor“, pentru piano	1.—
„Sărba Mirilor“, pentru piano	1.—
Fotino Gh. „Iubileul Marș“, pentru piano	1.50
„Surorile Hora“, pentru piano	1.—
Ionescu G. „Elisa“, polca franceză pentru piano	1.—
„Zéphir“, polca mazuca pentru piano	1.50
Kneisel Anton „Souvenir de Zürich“, polca mazuca	1.—
Lutz Mayer „Pas de quatre original“	1.—
Margaritescu Michel „Gavotte dela Princesse Marie“	1.50
Mironescu Mathilde „Les beaux yeux“, vals pentru piano	2.—
Moinaru Costache „Terănețu“, cântec popular pentru voce și piano	1.—
Nitescu P. G. „Hora întrăririi“, pentru piano	1.50
Ochialbi G. N. „Hora Margareta“, pentru piano	—50
„Hora țerănească“, pentru piano	—50
„Hora ovreicută“, pentru piano	—50
„Hora nebulă“, pentru piano	—50
„De te-ar prinde neica în crâng“	—50
„Hora Ochialbi“, pentru piano	—50
„Hora noptii“, pentru piano	—50
„Sărba oltenescă“, pentru piano	—50
„Hai Cristele“, pentru piano	—50
„Hora luncii“, pentru piano	—50
„Hora Floreasca“, pentru piano	—50
„Hora Zuralia“, pentru piano	—50
„Ca la ușa cortului“, țigănească pentru piano	—50
„Hora Aurora“, pentru piano	—50
„Hora ocheșca“, pentru piano	—50
„Hora frunza“, pentru piano	—50
„Flori în vale“, polca mazuca pentru piano	1.—
Oppelt W. „Toujours avec argent“, polca franceză pentru piano	1.—
Paulmann Sigismund „La blonde“, polca mazuca pentru piano	1.—
„Turda“, marș patriotic	1.—
„Hora Reginei“	—50
„Sărba păpușelor“	—50
„Marș turcesc“	—50
„Pune talpa la pământ“, brân pentru voce și piano	—50
Polyso-Micunești N. „La belle Alexandrine“, mazuca de salon	1.50
Rădulescu Eleutheriu „Souvenir de Focșani“, polca mazuca	1.—
Schedi Mihail „Pensées de Printemps“, Morceau de salon	1.50
Schlichting S. „Kreutz-Polca“, original	1.25
Simionescu Ioan R. „Doina Jiului“, pentru voce și piano	1.50
Spireseu Oscar „E greu să uiți“, romanță pentru voce și piano	1.50
Trifu Gh. „Te iubesc“, romanță pentru voce și piano	1.—
Vasilii N. „Cecilia“, vals pentru piano	2.—
Zika Anton „Pe arpele amorului“, vals pentru piano	2.—

Noutăți apărute în urmă.

Burlan I. D. „En Vogue Quadrille“	1.50
„Nunta de argint“, marș	1.—
Capșa M. „Intermezzo“, pentru piano	1.—
Cirillo Ant. „Les fleurs de Mai“, vals	2.—
Dimitrescu C. „Sărba oltenescă“, vals	1.—
Ivanovici „Daisy Bell“, vals (All Right)	2.—
Kaps C. „Daisy Bell“, vals (All Right)	1.50
Lowthian „Veneția“, vals	1.50
Pursch O. „Nunta de argint“, vals	2.—

„Veselia română“,

colecțiune de piese alese, pentru voce și piano.

Nr. 1. Raynald L. „Vinul de Cotnari“, vals cânt. cu cuvinte rom. și fran.	1.—
2. Sayers Henry L. „Taraabum-der-ô“, cânt. cu cuvinte românești și franțoești	1.—
3. Filloleanu Al. „Imnul școlarului“, pentru 3 voci și piano	1.—
4. Alexandrescu Er. I. „Nu înțeleg“, romanță	1.—
5. Moniuszko „Cosacul“, cântec polonez, cu cuvinte române	1.—
6. Vargă F. „Mustăți“, polca cu cuvinte române și franceze	1.50
7. Mureșianu A. „Destăptă-te Române“, cântec patriotic	1.—
8. Dorianu I. „Liliacul alb“, cu cuvinte române și franceze	1.50
9. „E. ah! iubirea“, cantonetă pentru voce și piano	1.50
10. Denza L. „Ochi albaștri!“, cu cuvinte române și italiene	1.50
11. Cuna L. „O dragă Margaretă“, cuvinte de I. Dorianu	1.—

Noutăți apărute în urmă.

Volstedt „Lustige Brüder“ (Frații veseli), vals	1.—
Voreas D. D. „In fânul de curând cosit“, romanță	1.—
Wagner F. „Vulturul“, marș (Unter Doppel Adler)	1.—
Wiest Louis „Privighetoarea de peste Olt“, potpourri național Nr. 1/2 a	2.—
Nr. 12. Zeller „Nu fi supărat“, Sei nicht böse, cuvinte de Dorianu	1.—
13. Gozlan „Visul“ (Le rêve), romanță, cuvinte de Dorianu	1.50
14. Dumitriu „Cât te-am iubit“, romanță	1.—
15. Dorianu „All Right“, cuvinte române și franceze	1.—
16. Dumitriu „Sărba lui Zdrelea“, cu cuvinte	1.—
17. Dorianu „La tine copilă dragă“, romanță	1.—